

תשורה

יומן חודש מנחם אב ה'תשמ"ט
בבית חיינו

תשורה מחגיגת הבר-מצוה של דוד בן ציון שי' ברון
ח' מנחם אב ה'תשע"ח

פתח דבר

בקשר עם חגיגת הבר מצוה של דוד בן ציון שי' ברון, הננו מו"ל בזה בפרסום ראשון יומן פרטי מא' התמימים המתאר את אירועי חודש מנחם אב תשמ"ט בצל כ"ק אדמו"ר שליט"א. תודתנו נתונה בזה למערכת "רבי דרייב" על מסירת היומן לפרסום.

ויה"ר שכבר לא נצטרך להסתפק בקריאת יומנים משנים עברו, כי נזכה תיכף ומיד ממש זיך זעהן מיטן רבין דא למטה והוא יגאלנו.

משפחת ברון

ח' מנ"א, ערב תשעה באב (נדחה), ה'תשע"ח

בס"ד. יומן מחודש מנחם אב ה'תשמ"ט

יום א' ה' מנ"א

[חלוקת הדולרים] נסתיימה ב2:15.

יום ב' וא"ו מנ"א

לתפילת ערבית ירד כשמרירות, פשוטה, נסוכה על פניו.

לאחרי תפילת מעריב בזמנה דיבר שיחה כרבע שעה אודות החומרא בז' מנ"א לגבי "עד מתי". הטון בה נאמרה השיחה התאימה לתוכנה ולימים אלו - בניגון לאט וחלש, ומרירי, פשוט החל ז' מנ"א, והרי "הימים האלו נזכרים ונעשים".

הלילה לא נסע לביתו (כרגיל לאחרונה בכל יום ב'), אולי בגלל ט"ב יהפך לשמחה.

יום ג' ז' מנ"א

נסע לאוהל וחזר בשעה 9:15.

כשירד לתפילות נמשכה המרירות הנ"ל אך היום נראו פניו הק' יותר טוב.

לאחרי מעריב דיבר שיחה בת 20 דקות,

כשעבר ראש-העיר בית-שמש אמר לו אד"ש (מובא בזה חלק מהתוכן וללא אחריות) בית שמש הוא הבית של השמש, שזה הולך על שמש ומגן ה' אלקים, ובעת ביאת המשיח תתגלה השמש בתוקפה, ע"כ.

הת' ב.כ. עבר והזכיר שם של א' שנפצע ע"י ירי' בשוד, ולפני שסיים את השם ענה אד"ש אמן. אז הנ"ל החל לומר שירו בו, ואד"ש שאלו מה השם. כשהנ"ל לא ידע שמו היהודי, ענה אד"ש "אז דו זאלסט וויסן זאלסט געבן צו מזכירות".

לקבוצה של פרסים שביקשו ברכה לפרנסה ענה (באנגלית) שמירת שבת לא רק בחנות שתהי' סגורה אלא גם בבית.

יהודי א' מבוגר שאמר שקיבל ברכה מהרבי הקודם לעשרים וחמש נכדים ולע"ע יש לו רק עשרים ושנים, אד"ש ספר 25 דולרים ונתן לו ובירכו.

ליהודי א' לאחר שהקריא מדף רשימה של שמות כו', לאחרי שאד"ש בירכם, הורה לו שאת המכתב יתן לו (כשהוא מצביע על בנימין קליין) (כ"ז באנגלית).

כמובן שהיו עוד הרבה סיפורים אך לדאבוני לא שמעתי עוד.

חזר מהאוהל בשעה 9:15, ולאחרי תפילות מנחה מעריב פתח בשיחה כרבע שעה אודות הילולת האריז"ל החי. לאחרי חלוקה קצרה של דולרים.

פניו מלאות מרירות ועיניו הק' כבולטות והמבט הי' מאוד תמוה כבעולם אחר... ובעיקר: הליכתו היא איטית ביותר.

בידיו החזיק את הסידור וכן ספר קינות גדול (הוא תדפיס גדול מקינות מוסד הרב קוק תשל"ז) מכורך (בגודל התהילים הגדול), ובתוכו צילום מאיכה בפ"ע, שדפיו מהודקים בצד הימני למעלה. החזן הי' הרב חודקוב שי' (יש לו יארצייט) ש(כמובן) "עיצבן" את הקהל בכך, שאד"ש הי' צריך לחכות לו בסיום הק"ש ולאחרי שמו"ע וכו', וכמו"כ להרבה פעמים פנה אד"ש לשמאלו כדי לשמוע הקדישים כו' שלו כי בגלל חלישותו התפלל בשקט.

לאחר שמו"ע וק"ש, פנה אד"ש לימינו לשולחן הנ"ל והניח עליו את ספר הקינות. כשראה זאת הריל"ג חשב שבכוונת אד"ש לשבת ופניו אל השולחן, לכן סובב את הארגז הנ"ל לכיוון הנ"ל, וכך התיישב אד"ש בתחילה, דהיינו שפניו לצד דרום ביהכ"נ. לאחר זמן מועט (כנראה מפני שהשולחן סתום וא"א להכניס לשם הרגליים, או מפני שלא רצה לשבת ואחוריו כלפי כל הקהל), החל אד"ש לפנות לצד שמאלו עד שפניו היו לצד מזרח, אך כמובן שזה לא הי' נוח כלל כי אז ישב על רוחב הארגז (כנ"ל) שהריל"ג סידרו לצד דרום) וידיו על ברכיו, והקינות על המגירה שנפתחת מהסטנדר. בקיצור העסק לא הי' נוח.

באיכה הי' החזן ר"י גורדון, והוא יושב באמצע ביהכ"נ. הנ"ל קרא קצת לאט, ואד"ש קרא יותר מהר, אך בתחילת כל

וכל השיחה היתה שגוזרים (צריך לגזור) שמישיח כבר יבוא ועד מתי! ושמישיח יבוא עוד הלילה לפני קשעהמ"ט, התבטא "נשיא דורנו וואס האט זיך משיח צדקנו" (אך הקול הי' יותר איתן מבאתמול, ב"ה, וכן בדולרים חי"ך כו"כ פעמים).

יום ד' ח' מנ"א ערב ת"ב יהפך לשמחה

תפילת מנחה בשעה 6:00.

ליל ה' תשעה באב יהפך במהרה לששון ולשמחה

תפילת ערבית בשעה 8:30.

לפני - הורידו את הפרוכת והכתרים מהס"ת, וכן המפה מעל הסטנדר של אד"ש ושל החזן. במקום הכסא שמו ארגז מלבני בנוי מעץ, בגובה הספסלים, מרופד בריפוד חום, פתוח מלפניו להכניס את הרגלים. לצד ימינו - דרום ביהכ"נ - הי' שולחן צר וארוך וסגור מצדדיו להשען עליו (הוא השולחן החום של הרש"ג נ"ע בהתוועדויות), ו"מנורת לילה" גבוהה להאיר בספרים.

כשירד לתפילה, וכן במשך כל ט"ב, היו

אד"ש עוה"פ ג' פסיעות (כביכול), אך לא כרע בראשו לשמאלו וימינו וכו', וכן לא מילמל (עושה שלום כו'). (אגב בתחילת השמו"ע ובסיומה התנוועע חזק כבכל שמו"ע...). (גם פרט זה לפסוע וכו', הוא דבר חדש השנה).

לאחרי קדושה המשיך באמירת האיכה עד שסיימה, ואז סגר הקינות והביט בסידור.

בעת קריה"ת הביט בקינות. עלה לשלישי - מפטיר, וקרא את ההפטרה כרגיל ובקול קצת שבור, לאחרי חזר למקומו אחרי הס"ת.

הפעם לפני שחרית... "קיבלו קצת שכל" והביאו שולחן הפתוח מצדדיו. ומכיון שהריל"ג חשב שאד"ש ישב כשפניו לצד מזרח כבאתמול במשך רוב הזמן ולכן סידר את הארגז בכזה אופן, אך... אד"ש לפתע התיישב באופן אלכסוני כשרוב לצד דרום, ועוה"פ הי' לא נוח כי רגל הימנית היתה לצד דרום ורגל השמאלית למזרח. ואת הקינות הניח על השולחן שבצד דרום - ימין, וידו הימנית על השולחן והשמאלית באויר. במשך כל אמירת הקינות הרכיב את משקפיו, אך לא ראינו זאת כי פניו היו כנגד צד דרום-מזרח.

את הקינות לא אמר כל קטע עם החזן (שוסטרמן שישב בתוך הריבוע לצד צפון) (כנראה שיותר לאט וכנראה שלא גמר עמו). כשהחזן אחז בקינה האחרונה עמד אד"ש מהארגז שעון על הסטנדר ואז הוריד את המשקפיים וחיכה שהחזן יתחיל את הקינה אלי ציון וערי' (שמתי לב שאמר לפני החזן

פרק מאיכה חיכה לחזן (פ"ד נאמרה באריכות לפ"ע), והחל לומר את הקינות של הלילה לפני החזן. בעת אמירת הקינות הרכיב את משקפיו (הם בצבע חום, קצת חדש), זה הי' יפה מאוד ואינו מחזה רגיל בד"כ. כשאמרו ואתה קדוש הורידם והכניסם לכיס העליון של הסירטוק. ואתה קדוש אמר בישיבה.

יום ת"ב יהפך במהרה לשו"ש

לתפילת שחרית ירד עם סידורו והקינות הנ"ל. הסידור הי' פתוח אך לא התפלל בו, ועליו היו הקינות פתוח, ומידי פעם הי' מדפדף בו כמה דפים ל"החזיק" עם החזן. בתחילה הרכיב את משקפיו ולמד קצת מתוך הקינות עצמם (י"א שיש שם פי' הצ"צ על איכה שהוא באותיות קטנות ובה למד, וצ"ע).

לאחר זמן קצת הוריד את המשקפיים ופתח את הצילום של איכה והחל לאומרו כה"ז עד לאמצע חזרת הש"ץ שאז גמרו כולו (זה חידוש שלא הי' בשנים עברו), ורק אז החל להסתכל בסידור, ולעקוב בו אחרי החזן.

ברכו ק"ש (שכנראה אמר רק פסוק ראשון ולא יותר) וקדושה - אמר כשהוא מסתכל בקינות ולא בסידור (אף שהי' פתוח כה"ז כנ"ל (כשהוא מתחת לקינות)). במשך כל הזמן עמד שעון על הסטנדר.

כשהקהל הגיע לשמו"ע פסע לאחוריו, כביכול, כלפני שמו"ע, ג' פסיעות, והמשיך לומר את איכה. כשחודקוב גמר את התפילה ופסע לאחוריו - פסע

אח"כ בעננו דפדף עוה"פ להתחלה כי בסי' תו"א איננו בשומע תפלה כ"א בין גואל לרפואה.

לפני ואחרי התפילה נגע בפרוכת.

מעריב בשעה 8:30 בזאל הקטן. לאחריו לא יצא לקידוש לבנה כי הי' מכוסה.

לכללות הת"ב בבית חיינו יש להעיר נקודה א'. מצד א' אין כאן עצבות של מתנגדים, ואפי' בלא זריקת "בערעלאך" וכיו"ב (שאיננם גם בפועל). ולאידך גיסא כשרואים את פניו הק' של אד"ש פניו החיוורות כו' וכן העינים, ובכלל המרירות עצומה הנסוכה על פניו (וכ"ז א"א כלל לתאר בכתב...) הרי מבינים שהחורבן הוא דבר רציני... וד"ל... ויה"ר שיהפכו ימים אלו לשו"ש תיכף ומיד ממש.

יום ועש"ק ואתחנן - נחמו יו"ד מנ"א

כשירד לתפילת שחרית לא שרו ועל פניו עדיין נראה ארשת של תשעת הימים.

כשירד לתפילת המנחה כבר שרו לראשונה מתחילת ר"ח מנ"א (אגב זה עצמו מאוד "מוזר" שהרבי ירד ולא שרים). ואד"ש עודד את השירה ואפי' חייך לילדים בדרך, בקיצור הירידה נסתיימה והחלה העלי'.

ליל ש"ק ואתחנן - נחמו י"א מנ"א

כשנכנס עודד חזק את השירה וכן בלכה דודי.

את הקטע, ורק לאחרי שהחזן מסיים לחזור עליו (והקהל מתחיל את הקטע הבא) אומר את הפזמון אלי ציון וערי' כו'. ועוד פרט, כשחוזר על הפזמון, קורא אותו מתוך הכתב ואפי' אם הוא בעמוד אחר ואפי' אם צריך להפוך דף, וכן בלילה). לאח"כ אמר אשרי ובל"ג ועלינו עם הקהל ואח"כ עלה לחדרו. כל פעם שנכנס ויצא מהלילה הביט מרחוק על ארון הקודש, במקום לנגוע בפרוכת.

תפילת מנחה בשעה 3:15, לפני"ז כבר הקימו את הספסלים, החזירו את הכתרים לס"ת והפרוכת, וכן הורידו את הכסא, וכן המפה שעל הסטנדר וכו'.

ירד כשהוא מעוטר בטלית ותפילין (לא ידוע לי אם של רש"י או אחרים, וי"א שיש להם הוכחה שאינו של רש"י מהרצועות דתש"י, אך לדידי צ"ע).

החלו שש"י, ק"י, אכ"א, עלינו (כמדומה, לא ברור, שלפני עלינו דפדף לקרבנות של שחרית ככמה שיטות בשו"ע ויל"ע), אח"ז אמר השיעור תהילים היומי, סדר הקרבנות וקטורת דמנחה, אשרי.

קריה"ת עלה עוה"פ לשלישי - מפטיר (זו הפעם היחידה בשנה שרואים מפטיר עם תפילין). את ההפטרה אמר בקול נמוך אך הי' שקט ולכן שמעו.

בתפילת העמידה האריך הרבה כשתי דקות יותר מחדקוב... באמצע משך זמן לאחר שהפך את הדף שבו מסתיים "נחם" (עיין בסי' תו"א) דפדף עוה"פ לאחור (אולי קרא שם עוה"פ נחם),

יום ש"ק

יום א' י"ב מנ"א

בעת קריאת עשה"ד עמד שעון בצד דרומו - ימינו של הסטנדר, והביט בחומש ורק מפעם לפעם ובפרט בסוף הביט לכיוון הבימה. לאחר שהעולה לתורה (הרב מארלו שי') סיים את ברכתו שב למקומו אך המשיך לעמוד עד הסוף.

ההתוועדות החלה בזמנה ונסתיימה בשעה . בשיחה הא' שארכה כשעה דיבר אודות סיום הל' כלים והקשר לואתחנן ערי מקלט ועקב, ומחצי השיחה דובר על כו"כ נושאים.

בשיחה הב', שארכה כמחצית השעה, דיבר בהרחבה (ולפ"ע יותר מהשיחה הא') על והי' עקב וההוראה מפרש"י עה"פ, לאחר שיחה זו מחא כפים חזק. בשיחה הג' הקצרה דיבר על האורחים שבאו שיאמרו לחיים וכל הקהל "ואני הקטן" ... מתחיל לחיים לחיים ולברכה. שתה רוב כוסו, לאחר ניגנו ניגון הרלוי"צ ועשה חזק מאוד בידו השמאלית לכיוון הקבוצה בצורה אחרת קצת מתמיד.

[בדף בפ"ע נרשם הלשון המדוייק:

"זאל זיין בהצלחה רבה ומופלגה דו זאלסט זאגן אז איך האב געעפנט די טירן פאר די ענינים טובים וקדושה, איך נעם מיט דער שליסל, ממילא האב איך פארשלאסן די טירן פאר ניט גוטע זאכן און געעפנט די טיר פאר אלע ענינים פון אידישקייט און קדושת א"י אין אן אופן דאס זאל זיין (ווערן) א חלק פאר תורה ומצוותי' בשו"ט.

האט א פושקע צדקה מסתמא אין עיריה זאלסט דאס אריין לייגן אין א צדקה פושקע".]

י.ר. הביא מישהו ממשרד החינוך באה"ק אמר לו אד"ש בחיך "תחנך את כל אה"ק גם את הממשלה, לא באופן של פקודות (הם לא אוהבים פקודות).

ההתוועדות החלה בזמנה ונסתיימה בשעה . בשיחה הא' שארכה כשעה דיבר אודות סיום הל' כלים והקשר לואתחנן ערי מקלט ועקב, ומחצי השיחה דובר על כו"כ נושאים.

בשיחה הב', שארכה כמחצית השעה, דיבר בהרחבה (ולפ"ע יותר מהשיחה הא') על והי' עקב וההוראה מפרש"י עה"פ, לאחר שיחה זו מחא כפים חזק.

בשיחה הג' הקצרה דיבר על האורחים שבאו שיאמרו לחיים וכל הקהל "ואני הקטן" ... מתחיל לחיים לחיים ולברכה. שתה רוב כוסו, לאחר ניגנו ניגון הרלוי"צ ועשה חזק מאוד בידו השמאלית לכיוון הקבוצה בצורה אחרת קצת מתמיד.

בשיחה הד' דיבר אודות ט"ו באב ומשקה. לאחר חלוקת המשקה החל לנגן והריקותי ורמז להש"ץ לנגן שיבנה, לאחר' החל לנגן נייעט נייעט.

בתפילת מנחה עלה לתורה, בשים שלום ניגן החזן ואד"ש עודד בזה והביט באותו זמן לצד ימינו. בכלל הי' נראה בהתוועדות "אויפגעלייגט".

כשעבר רוזנפלד (שתמיד עובר בנו הקטן ובידו מנפנף לאד"ש) שאלו כשהוא מתמיה בשתי ידיו היכן הילד? ואח"כ עשה בידי בתנועה של ביטול וכ"ז בחיוך לא ישוער כלל!

יום ד' ט"ו מנ"א

נסע לאוהל.

לאחרי תפילת מנחה ומעריב אמר שיחה בת 25 דקות ובה הורה לעשות עוד התוועדות.

בדולרים חייך כו"כ פעמים ודיבר עם כמה אנשים, וביניהם סרברנסקי מאוסטרלי.

יום ה' ט"ז מנ"א

נסע לאוהל וחזר בשעה 8:30 (מוקדם יחסית).

יום ש"ק פ' עקב ח"י מנ"א

ההתוועדות החלה קצת לאחרי זמנה ונסתיימה בשעה 4:05.

בשיחה הא' דיבר שיחה בהרחבה אודות ב' הפי' בעקב (זו היתה דומה להרחבה שבשיחת כ"ח סיון - "לדעתך").

בשיחה הב' דיבר הרלוי"צ שהלך לגלות וע"ד דניאל. בין השאר אמר שהרלוי"צ קשור עם משיח כי ה' מזרע דוד ויש לו יחוס מהמהר"ל וכבר נדפס. לאחרי ניגנו "שאמיל" וכ"ק אד"ש מחא כפים בחוזק אבל לא מהר.

בשיחה הג' קישר שמו של בעל

אני לא מתכוון בדרך צחוק אלא בכל הרצינות, ואח"כ נתן לו עוד דולר ש"יחנך את כל הממשלה".

להר' משה אדרעי אמר אד"ש (לפני שהציג א"ע) "דו ביסט דאך פון ביה"ס למלאכה" ונתן לו דולר שיתן שם. וכן לא' מהבוגרים הביס"ל שביקש ברכה לשידוך נתן לו דולר באומרו לתת בביה"ס.

יום ב' י"ג מנ"א

לפני תפילת ערבית נכנסו לגעה"ת קבוצה קטנה של 3 אנשים ואשה, ושוחחו עם אד"ש זמן מה, לא ידוע לי מי הם.

לאחרי תפילת ערבית לא נסע אד"ש לביתו.

יום ג' י"ד מנ"א

לאחרי תפילת מנחה ניפנף בידו לשלום ובחיוך רחב להנגיד מינץ (וכן במשך התפילה הביט עליו כמה פעמים).

לאחרי תפילת ערבית בזמנה אמר שיחה ארוכה וערוכה בת 25 דק' על ט"ו באב מעלתה, וההוראה להתוועד ולהחליט ובפרט בקביעות עיתים בלימוד החסידות.

בחלוקת הדולרים ה' מאוד "אויפגעלייגט".

כשעבר הרד"ר נתן לו עוד דולר כהשתתפות בהתוועדות, וכן נתן לקרסינסקי מאוסטרלי וכן ענה לכו"כ אנשים.

בעצמו לפני התיבה, לראשונה מכ"ב שבת!

התפילה היתה כרגיל. לאחר שי' אמר שיחה בת 25 דקות אודות המיוחד שבשנה זו שנת המ"ה - ביטול, וביחד עה"כ מאה - שלימות.

כשעבר הר"י נימוטין אמר לאד"ש שהי' בשבת בגן ישראל, אמר לו אד"ש בחיך רחב כ'האב אייך געזוכט".

חיך כו"כ פעמים ועודד השירה כשעברו אנשים מסויימים.

יום ב' כ"ף מנ"א

בשעה 10:00 ירד אד"ש לתפילת שחרית והחל את התפילה כרגיל. ניגון התפילה הוא כמו לפני שנת האבילות, ר"ל, כלומר שמקריא בקול יותר פסוקים, ויותר מנגן כו', אך אין שינויים גדולים.

מכיון שהי' חתן אמר "והמרחם", וכן במנחה.

בתהילים אמר כל הפסוק האחרון, ורק תחילת הפרק הבא.

נסע לאוהל וחזר בשעה 9:00 וירד לתפילת מנחה ומעריב.

במנחה עבר לפני התיבה. למעריב עבר

ההלולא עם הגאולה ששניהם לשון עתיד. לאחר ניגנו אימתי ואד"ש עודד את השירה וכן השתתף בשירה בעצמו. בשיחה הד' חזר תורה מבעל ההלולא ובתוספת, ובה אמר אודות משקה.

בחלוקת המשקה מזג מכוסו, חוץ ממה שמזג מהבקבוק, להר"מ אדרעי ולמנחם גערליצקי שהכריז על סיום רמב"ם.

הר"ד ראסקין הכריז על הירחי כלה שהתקיים בגן ישראל, וכ"ק אד"ש אמר "מסתמא איז דאס אויכעט פאר די חתונה" (השבוע ביום ג' מחתן את בתו בשעטומ"צ).

לאחרי חלוקת המשקה חיכה קצת והביט לצדדים, ואח"כ החל לנגן ניגון הקפות לאביו, ועודד את השירה חזק מאוד.

לפתע באמצע הניגון קם על מקומו והחל למחוא כפיו חזק מאוד פחות מדקה, והתיישב על כסאו והמשיך לעודד את השירה.

בשיחה ה' והאחרונה דיבר על פרק"א.

במוצש"ק המשיך לעודד השירה קצת לאחר שהגיע למקומו.

יום א' י"ט מנ"א

בעת חלוקת הדולרים הגיע הרב יעקב יוסף שי', ושוחח עם אד"ש כמה דקות, ויל"ע.

אד"ש נסע לאוהל וחזר בשעה 8:50 לערך. בשעה 9:00 ירד לתפילת מנחה ומעריב. לתפילת ערבית ירד אד"ש

לאח"ז תירגם הר"א שמטוב את השיחה לאנגלית (הוא תירגם מילה במילה אך בלי חיות כמו שהעכט עושה...).

בשיחה הב' אמר שמכיון שענינו של הרלוי"צ הי' לימוד התורה ולכן ידבר מתורתו על משנה שאומרים ביארצי"ט.

לאחרי התרגום החל בשיחה הג' בה ביאר את המשנה "מחט שהיא נתונה", בהרחבה ובסדר מסודר, בסגנון המובן גם לילדים.

לאחר התרגום אמר השיחה הד' שינגנו אך צדיקים או ניגון רלוי"צ ועל החלוקה לצדקה.

לאחרי התרגום ניגנו הרלוי"צ להקפות ואד"ש עודד את השירה.

במשך כל השיחות והתרגום הסתכל אד"ש לכיוון הילדים.

אח"כ פנה ליל"ג ושוחח בדו-שיח ארוך על חלוקת המטבעות לצדקה, הנ"ל שלח את ח.ס., ועד שחזר . . [ע"כ נמצא בהיומן]

לסטנדר שלו כשהסידור פתוח בידיו.

לפני תפילת מנחה הגיעו ילדי הקעמפ גן ישראל נ"י. ובמשך התפילות ניגנו כדרכם, וכשרצו להשתיקם - עודד אד"ש בידו, ואפי' בפרשה ראשונה בק"ש, ובעלינו ואך צדיקים.

לפני עלינו אמר משהו לריל"ג. לאחרי התפילה דיבר עוה"פ עם הריל"ג ואמר לו שמישהו יתרגם את השיחות כבכל כינוס צ"ה, ושיביאו עוד מיקרפון.

עד שהביאו, הורה אד"ש ש"ינגנו ניגון לבנתיים", וניגנו ניגון הרלוי"צ ואד"ש עודד את השירה בידו הק' לצד הילדים שישבו בצד דרומי מזרחי בספסלים, כתמיד, וכן לצד הבחורים כו'.

מיד כשסודר המייק החל בשיחה. בשיחה אמר שמכיון שרוב הנאספים כאן הם ילדים, וקשור לאאמו"ר ועל שמו לוי אחדות עם אלקות, ויצחק - מתוך שמחה וקישור זאת לשם של הקעמפ גן ישראל.

לזכות
התגלות
כ"ק אדמו"ר שליט"א